

Kr., medens der af Nedsættelser kun er lidt over 100,000 Kr., væsentlig den store Nedsættelse paa Telegrafvæsenets Budget, hvorefter altsaa Udgiften yderligere bliver forøget med 636,000 Kr. Naar dette lægges til de 2,900,000 Kr., vil den samlede Udgift, som Tillægsbevillingsloven medfører, blive 3,500,000 Kr. Det er meget beklægt, men Udvalget ved jeg uden Skyld i saa Henseende. En af de væsentligste Poster, der medfører den overordentlig store Udgiftsforøgelse, er 250,000 Kr. til den nødvendige Istandsættelse af Høfderne paa den søndre Limfjordstange, og omtrent 200,000 Kr. er Tilskud til de private Baner, som ere blevne meget dyrere end forudsat; men de Udgifter maa afholdes i Henhold til bestaaende Love. Det er 450,000 Kr. af de fornævnte 600,000 Kr., og Resten har omtrent samme Oprindelse. Udvalget er sig bevidst, at det har set paa Tillægsbevillingslovsforslaget med Lyst til at spare saa meget som muligt, men det er kun ganske faa Punkter, paa hvilke vi have fundet, der var Mulighed derfor. Det eneste Punkt, hvor vi baade ved Tillægsbevillingslovsforslaget og Finanslovsforslaget have været dydige, og vi ere glade og stolte over, at Finansministeren har rost os i Landstinget derfor, er, at vi i højere Grad end tidligere have afholdt os fra selv at komme med ny Forslag. Det er den ene Maade, hvorpaa vi kunne fremkalde Beparelser. Den anden er, at vi selv over for en Regering, som vi have den fuldkomneste Tillid til, se kritisk paa Finanslovens Enkeltheder, og vi haabe, at Tinget saavel med Hensyn til Finansloven som med Hensyn til Tillægsbevillingsloven vil have den rette Forstaaelse af, at medens Nedsættelserne over for tidligere Regeringer kunde siges at staa i samme Forhold til hinanden som en Knytnæve til et blaadt Øje, saa vil vort kritiske Syn paa Finanslovens Enkeltheder nu kun være et Udtryk for den Opfattelse, at 30 Øjne undertiden kunne se mere end to, og det maa derfor haabes, at man ikke vil se alt for ublidt hen til fremtidige Finansudvalg, som med større Sparsommelighed, større kritisk Sans end det nuværende, vil se paa fremtidige Finanslove. Vi have i alt Fald efter vor Overbevisning gjort vort bedste.

Bluhme: Det er i Anledning af Ændringsforslaget Nr. 105, jeg har begæret Ordet. Det omhandler en første Udgift af 250,000 Kr. til Istandsættelse af Høfderne paa den søndre Limfjordstange. Af den

ærede Ordfører hørte vi nu, at disse 250,000 Kr. ere kun foreløbige, idet der egentlig skulde anvendes omtrent $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. for blot at istandsætte, hvad det sidste Aar har ødelagt deroppe. Jeg kan ikke nægte, at jeg føler mig opfordret til at gentage, hvad jeg udtalte ved tidligere Finanslovbehandlinger, nemlig, at Udgifterne til disse Høfdearbejder forekomme mig at være af tvivlsom Natur. Vi anvende kolossale Udgifter dertil, og bestandig høre vi, at til Trods for alle Anstrengelser bortskylles Landet, og at Beboerne ere udsatte for at blive bortskyllede af Havet tillige med deres Ejendomme.

Jeg vilde ønske, at det var muligt at formaa den højtærede Finansminister til i Forening med sagkyndige og praktisk dygtige Folk paa dette Omraade at tage op til Overvejelse, om det er rigtigt at blive ved med denne Høfdebygning, og om der ikke er andre Midler til at sikre Kysterne ikke blot ud mod Havet, men ogsaa inde langs Fjorden dels i den vestlige og dels i den østlige Del af Limfjorden. Der er et Punkt, hvor man efter min Overbevisning praktisk og forholdsvis let kunde komme til en fuldstændig betryggende Ordning. Jeg er naturligvis kun Lægmand, men den Tanke er ogsaa fremsat fra sagkyndig Side, om det hele ikke kunde ordnes paa heldigste Maade for alle vedkommende ved at lægge en Dæmning over Oddesund med de fornødne Sluser, et Arbejde, som maaske vil koste hen imod 4 Mill. Kr., for saa vidt jeg husker ret, men naar et saadant Arbejde bliver lagt der med de fornødne Sluser til Gennemsejling, er det min og manges Overbevisning, at man derved vilde faa ordnede Forhold til Stede, som vilde være varige, og hvorved man vilde komme bort fra den bekostelige og evig gentagne Høfdebygning. I Forbindelse hermed maa jeg maaske henlede Opmærksomheden paa, at det er en Erfaringssætning, at hvor man paa kunstig Maade hindrer Havets Gang og Sandaflejring eller fremmer den, der bevirker det *altid*, at Havet paa andre Steder søger Erstatning. Det er dog muligt, at de betydelige Indskæringer af Havet ved Bovbjerg skyldes Høfdebygninger, som for andre Havets Gang langs Kysten. Det er en Henstilling til Ministeren, jeg vil gøre, om det ikke var rimeligt at tage det Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse, om Oddesund ikke var det Sted, hvor man skulde sætte al Kraft ind. Sely om det skulde koste 4 Mill. Kr., vil Forrentningen og Vedligeholdelsen deraf dog kun være